

Иван Вазов
Под праха

Пилял разсипника богати
в полето перли и рубинил.
Засипал ги прахът пустинни,
остали скрити, непознати.

И дълго времето се леко
трупало прахове там нови...
Ще дойде ден – не е далеко, –
само ще пак да ги изрови

и ценни камъне ще блеснат
с нов блясък след покоя в мракът –
те могат още да почакат:
звездите никога не гаснат.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5106>]